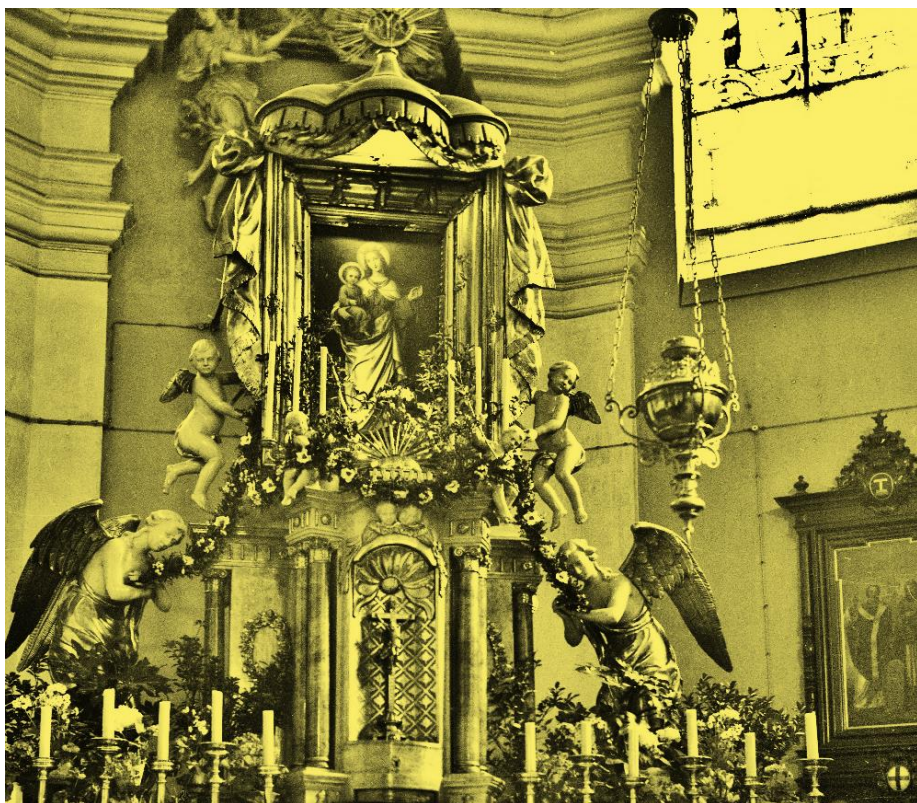

Sousedský lidovecký ZPRAVODAJ

INFORMAČNÍ OBČASNÍK ZAŠOVSKÝCH A VESELSKÝCH LIDOVců
ročník XV. jaro 2026

V loňském roce jsme si připomněli 300 let od přenesení milostného obrazu Panny Marie Zašovské ze starého dřevěného kostelíčka do nového poutního chrámu. Také letošní rok 2026 nám přináší zajímavá výročí, spojená s naším poutním místem.

Výročí 310 let

Dne 27. února **1716** zemřel zakladatel současného zašovského kostela **Karel Jindřich ze Žerotína**. K plodům jeho zakladatelské činnosti patří například i rožnovský pivovar a především obec Velké Karlovice, která dodnes nese jméno po svém zakladateli.

Protože Karel Jindřich zemřel bez potomků, stal se dědicem rožnovsko-krásenského panství jeho mladší bratr František Ludvík, který převzal také závazek dokončit rozestavěný zašovský kostel. Již v roce 1725 začal díky němu u novostavby kostela vyrůstat i objekt trinitářského kláštera.

Výročí 300 let

V roce **1726** daroval **hrabě František Antonín Rottal**, pán na Holešově a Bystřici pod Hostýnem, milostnému obrazu Panny Marie Zašovské honosný zlatený rám. Byl to tentýž zbožný šlechtic, který nechal vystavět současnou baziliku na Svatém Hostýně.

Občas se u nás v Zašové při cestě z Hostýna zastaví některý autobusový poutní zájezd. Poutníci považují za hlavní cíl své cesty Svatý Hostýn a naše poutní místo navštíví jen pro zpestření, pokud jim zbude čas. O to více se pak diví, když se dozvědí, že v době, kdy byl hostýnský chrám teprve staveništěm, náš kostel už stál a sloužil poutníkům – a že k velkým ctitelům Panny Marie Zašovské patřil i sám budovatel hostýnského chrámu, hrabě a císařský rada František Rottal, spolu se svou urozenou paní Cecilíí.

Na titulní stránce tohoto zpravodaje však vidíme, že na hlavním oltáři nebyl v tom historickém Rottalově rámu vždy stejný obraz, na který jsme tam zvyklí dnes. A s tím souvisí další letošní výročí.

Jak už řečeno, prastarý původní obraz Panny Marie, který byl do současného zašovského kostela slavnostně přenesen ze starého dřevěného kostelíčka roku 1725, byl v průběhu staletí různě malířsky opravován, až byl někdy po požáru kostela v roce 1871 celoplošně přemalován. Již v roce 1883 byl však na oltáři nahrazen zcela novým obrazem od **malíře Ladislava Šichana**.

Ten starý obraz našťestí nevyhodili, ale umístili jej za oltář do jednoho z dvojice mohutných dřevěných ráků. Dnes je na jeho místě obraz Panny Marie a svaté Anny od malířky Marie Bognerové. Zřejmě právě z podnětu této tehdy mladé meziříčské malířky byl v 50. letech 20. století obraz odeslán do Prahy na Akademii výtvarných umění, kde byl pod přemalbou objeven a odkryt původní gotický obraz Panny Marie a následně zrestaurován do podoby, v jaké jej známe dnes.

Výročí 70 let

V roce **1956**, tedy před 70 lety, byl obraz přivezen z Prahy zpět do Zašové. K jeho slavnostnímu návratu do zlatého Rottalova rámu na hlavní oltář však došlo až v následujícím roce.

Obraz malíře Ladislava Šichana (viz obr.) byl tedy na hlavním oltáři zašovského kostela dlouhých 74 let (1883–1957).

Všichni tehdejší farníci i poutníci si tak pod pojmem **Panna Maria Zašovská** představovali právě tento Šichanův obraz a k tomu nově objevenému gotickému obrazu, navrácenému po jeho zrestaurování z Prahy, si museli svůj vztah teprve najít. Nemůžeme se jim divit, vždyť oni po celý svůj život znali na oltáři svého kostela jiný obraz...

Pro srovnání: originál obrazu, jak jej známe dnes my, je zpět na oltáři už 69 let, což je ale ještě stále kratší doba, než po kterou tam byl obraz akademického malíře Šichana.

Výročí 170 let

Toto výročí je tragické a vtahuje se k našemu poutnímu areálu Stračka. V roce **1856** se ve skalnaté stráni nad pramenem uvolnil obrovský kámen a smrtelně zranil několik poutníků, převážně z Nového Jičína. O této tragédii se tehdy psalo i v zahraničních novinách, ale o tom podrobněji až někdy příště.

JE VLASTENECTVÍ MRTVÉ SLOVO?

Na tuto otázku by možná většina Čechů (Moravanů a Slezanů snad o něco méně) odpověděla kladně. Zdá se to být slovo už přežilé, protože si ho spojujeme především s 19. stoletím, s dobou národního obrození (Josef Jungmann, Karel Havlíček Borovský...) a s vytvářením českých ekvivalentů k německým termínům, z nichž ne všechny se ujaly. A také samozřejmě s odporem proti c. k. mocnářství, kdy jako protiváha k německému živlu sílil příklon k myšlence panslavismu a někteří čeští vlastenci přímo vybízeli k orientaci na carské Rusko.

S pokřiveným vlastenectvím v německém podání a s jeho extrémní podobou – nacismem – máme své neblahé zkušenosti, a stejně tak i s přichylováním k ruskému všeslovanství. Možná i proto jsou u nás pojmy jako národ či vlast často automaticky řazeny do slovníku extremistů. Staré přísloví říká, že jednou opařená kočka se už bojí i studené vody. Snad právě pro svou zkušenost s nacismem jsme my Evropané opatrní v užívání pojmů, jako je vlastenectví. Bojíme se, aby nacionalismus nesklouzl k nacismu.

Zvláště u nás je vlastenecké povědomí ve srovnání s okolními zeměmi poměrně slabé a často máme tendenci dívat se na blízké sousedy – Poláky, Slováky či Maďary – s jistým despektem: „To jsou ti nacionalisti...“ Dejme si však pozor, abychom spolu s vaničkou různých „ismů“ nevyhlili i to zdravé a potřebné vlastenectví.

Vlast, latinsky **patria**, tedy otcina, je země, kde žili naši otcové, kde máme své kořeny, kterou máme mít v úctě a kterou opěvujeme v naší hymně. Ta je podle mne nejkrásnější hymnou, jakou znám – i když musím přiznat, že jich zase tolik neznám 😊.

Zajímavé je, že tato píseň má původně čtyři sloky. První je všeobecně známá, ale i ty další tři jsou působivé. Proč se nestaly součástí naší hymny, můžeme jen spekulovat. Možná proto, že by byla příliš dlouhá, možná i proto, že ve druhé sloce je vzýván svatý Václav jako zemský patron a ve čtvrté Hospodin s prosbou o ochranu („Tebe vzývá národ můj, chraň vždy český domov můj“).

V zemi s nízkou religiozitou by to dnes možná znělo jako anachronismus. Angličanům to však v hymně zřejmě nevádí: „Bože, chraň krále...“ (Že by s tím souvisela dlouhověkost anglických králů a královen?) 😊

Pojďme ale zpět k vlastenectví. Z pocitu odpovědnosti a z lásky k vlasti založili lidé před více než sto lety **Lidovou stranu**, která si brzy získala své stoupence i v Zašově. Přežila dvě totality a dodnes je jako jediná politická strana v obci aktivní součástí komunální politiky. Má své členy, ale ještě více příznivců – a to nejen mezi starousedlíky s hlubokými kořeny. Nově příchozí spoluobčané, někdy s nadsázkou označovaní jako „naplaveniny“, často svým aktivním občanským životem a svým zájmem o minulost, přítomnost i budoucnost Zašové a Veselé předčí i ty místní starousedlíky. Vlastenectví v malém je totiž láska ke své obci, tedy lokální patriotismus. A právě ten bývá nejlepším základem pro dobrou správu veřejných záležitostí obce.

Štěpán Maliňák

BUDOU S NOVÝM PŘEDSEDOU I NOVÍ LIDOVCI?

Před měsícem jsem se jako delegát za okres Vsetín a MO Zašová zúčastnil celostátního sjezdu KDU-ČSL. Hlavními body programu byla volba nového předsedy, celého vedení strany a také zásadní změny stanov. Jako první přišla na řadu volba předsedy. Dosavadní předseda Marek Výborný už nehodlal kandidovat a nominaci na místopředsedu odmítl také Marián Jurečka. Jediným předem avizovaným kandidátem na post předsedy byl současný jihomoravský hejtman Jan Grolich. Přímo na sjezdu byl sice na předsedu navržen i pražský zastupitel a zašovským občanům známý zastánce obnovy Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí Jan Wolf, ten však kandidaturu odmítl.

Před zahájením voleb proběhly zdravice hostů. Delegáty osobně pozdravili předseda ODS Martin Kupka, za TOP 09 Matěj Havel a za STAN místopředsedkyně Michaela Šebelová. Zdravici Petra Pitharta, který se sjezdu osobně nezúčastnil, přečetl bývalý předseda a právě končící první místopředseda strany Pavel Bělobrádek. Začínala optimisticky:

„Přijeli jsme do Ostravy zvolit budoucího premiéra Čech, Moravy a Slezska.“ Následoval bouřlivý potlesk. 😊

Drtivě většině delegátů v sále bylo jasné, že i přes současné nízké volební preference musí mít KDU-ČSL vysoké ambice. Ty však bez výrazné osobnosti v čele strany nebude možné naplnit. Lidé chtějí silného lídra, který je srozumitelný, rozumný a důvěryhodný. A právě populární a charismatický Honza Grolich takové požadavky splňuje.

Jan Grolich byl zvolen předsedou KDU-ČSL ziskem 233 z 266 možných hlasů. Projev čerstvě zvoleného předsedy se nesl v duchu zásadních změn. Za dosavadní érou chce Grolich udělat tlustou čáru. Zřejmé je to i z upraveného loga strany, kde nad značkou KDU-ČSL nově vystupuje název „Noví lidovci“. A ta novost není jen nějaká proklamativní, vždyť věkový průměr členů našeho nového vedení je jednoznačně nejnižší ze všech současných parlamentních stran. Nejsme tedy stranou nějakých „starých struktur“ a „politických dinosaurů“.

Hned druhý den sjezdu delegáti schválili zásadní změnu stanov, která spočívá především ve snížení počtu schůzí a posílení pravomocí celostátního výboru. Mimochodem starosta Lidečka Vojta Ryza poznamenal, že kdyby tato změna neprošla, měl by doma problém. Jeho manželka mu prý doslova řekla: „Už abyste to schválili! Ubude schůzování a budeš víc doma.“ Myslím, že moje žena by se pod to podepsala také. 😊

Žádná jiná tradiční strana k podobně radikální změně a generační obměně nenašla zatím odvalu. „Jízda“, kterou Grolich ve svém projevu avizoval, tak skutečně začala. Společně s prvním místopředsedou, ekonomem Benjaminem Činčilou, dalšími čtyřmi místopředsedy i ostatními členy celostátního výboru si vedení stanovilo za cíl připravit kvalitní koncepci praktické politiky, která bude mít přímý dopad na životy lidí. Samozřejmostí má být také zlepšení komunikace s občany, což Honzovi Grolichovi jde velmi dobře. Přesvědčit se o tom může každý například na jeho facebookovém profilu.

Náš Zlínský kraj má v novém vedení strany silné zastoupení. Jedním z místopředsedů je Valmezák s rodinnou vazbou na Zašovou **Václav Pláteník** a členem celostátního výboru je vsetínský lékař **MUDr. Robert Teleky**. KDU-ČSL chce být konstruktivní a viditelnou opoziční stranou a Jan Grolich je osobnost, která může lidovce provést opozičním obdobím až k úspěchu v příštích volbách. Naše strana už jednou takový restart dokázala pod vedením tehdy podobně mladého Pavla Bělobrádka.

Také naše místní organizace Lidové strany nabízí občanům Zašové a Veselé, kterým není lhostejná politická situace v naší zemi, možnost členství v KDU-ČSL, a tím i prostor ovlivňovat politiku nejen komunální, ale i krajskou a třeba i celostátní.

Pokud se ztotožňujete s křesťanskodemokratickými ideály, ke kterým se hlásí naše strana, kontaktujte mě nebo kohokoli z vám známých zašovských lidovců. Už za dva roky můžete být právě vy jedním z delegátů či kandidátů na celostátním sjezdu.

Jiljí Kubrický

MÍT RÁD SVOU OBEC

Na jedné přednášce o poutní turistice jsem se setkal s již starší paní, která po mnoho volebních období působí jako starostka v jedné nejmenované obci. A zřejmě dobře, když ji lidé stále volí. Přiznala se mi, že by letos nejraději už ani nekandidovala. Když ale sleduje, kdo si v konkurenčních stranách brousí zuby na post starosty, vidí, že v zájmu své obce do toho musí jít znovu. Jak sama řekla: „To nejsou lidé neschopní, ba naopak, oni by starostovat uměli, ale já mezi nimi nevidím nikoho, **kdo by měl tu naši dědinu opravdu rád.**“

V tomto čísle našeho Zpravodaje zmiňujeme témata jako je vlastenectví a patriotismus, a to především ve vztahu k obci, kde žijeme, kde jsme doma.

Pro sportovní fanoušky je normální, že fandí svému domácímu týmu. Podobně by tomu mělo být i v občanském životě: fandit své obci, to je ten patriotismus, o kterém se zde mluví. Patriot má, podobně jako zmíněná paní starostka, pozitivní vztah ke své obci. Má ji rád. A když má člověk někoho rád, nehledá na něm neustále chyby, nezveličuje je a nemluví o něm před ostatními zle. Není k němu přehnaně a zbytečně kritický. To platí jak o vztahu k blízkým lidem, tak o vztahu ke své obci.

Kandidovat do obecního zastupitelstva může kdokoliv a z různých pohnutek. Bohužel se může stát, že až čas ukáže, komu skutečně leží na srdci zdravý rozvoj obce a kdo kandidoval pouze proto, aby si pak lépe ohlídal své osobní nebo skupinové zájmy.

Jedním z projevů patriotismu může být angažovanost v místních spolcích. Ovšem i zde můžeme vidět rozdíly v motivaci a přístupu členů takového spolku ke své obci. Dal by se zde použít mírně upravený známý citát: „Neptejte se, co může obec udělat pro váš spolek, ale čím je váš spolek prospěšný obci.“

Zašovští lidovci jsou politickou stranou, ale po celou svou stoletou historii byli vždy aktivní také na poli kulturním a společenském. Nedělají tedy jen „politiku“, ale prakticky obohacují i spolkový život v obci. V minulosti např. hráli ochotnické divadlo, pořádali v době socialismu nevídané mikulášské besídky či autobusové poznávací zájezdy po celé republice. Dodnes pořádají plesy a mnohé další akce. Byli to právě zašovští a veselští lidovci, kdo u nás před lety založili novou a oblíbenou tradici Svatomartinského veselí ve Veselé.

Josef Krůpa

K našim tradičním akcím patří i **Svatodušní škračenice** (letos 24. 5. v 15 hod. na vyletišti), na kterou vás tímto srdečně zveme. Do kalendáře si také můžete poznamenat datum 14. 6., kdy pro všechny zašovské tatínky a dědečky pořádáme **Den otců.**